

عنوان مقاله:

شاخصه های شناخت روایات افتائی از تعلیمی

محل انتشار:

فصلنامه جستارهای فقهی و اصولی، دوره 9، شماره 3 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

نویسندگان:

سید محمدحسن موسوی مهر - دانشجوی دکتری گروه معارف دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

محمد رضا جواهری - استادیار گروه معارف دانشکده الهیات دانشگاه فردوسی مشهد

محمد جواد عنایتی راد - هیئت علمی گروه معارف دانشگاه فردوسی مشهد

سید محمود صادق زاده طباطبائی - استادیار گروه معارف دانشگاه علوم پزشکی مشهد

خلاصه مقاله:

یکی از تقسیمات مطرح شده در ارتباط با روایات، تقسیم آن به روایات افتائی و تعلیمی است، روایات افتائی به روایاتی اطلاق می شود که صرفاً بیان کننده وظیفه فعلی فرد سوال کننده است در مقابل روایات تعلیمی که بیان کننده حکم کلی به منظور تربیت فقهاء و مجتهدین می باشد. از مهمترین امور در ارتباط با این تقسیم، ارائه شاخصه هایی است که با استفاده از آنها بتوان روایات تعلیمی و افتائی را از یکدیگر تفکیک نمود. در این مقاله سعی شده است با استفاده از روش توصیفی - تحلیلی و از رهگذر نمونه یابی در کتاب تهذیب شیخ طوسی مهمترین شاخصه های شناخت این دو دسته روایات ارائه شود و در نهایت چنین نتیجه گرفته شده است که چهار شاخص اصلی صفات راوی، شرائط زمان صدور روایت، مضمون روایت و بهره بردن از اسلوب تعلیم، مهمترین شاخصه جهت شناخت روایات تعلیمی است و لازم است فرد از این موارد اطمینان به دست آورد تا بتواند احکام روایات تعلیمی را جاری سازد.

کلمات کلیدی:

روایات افتائی، روایات تعلیمی، شواهد روایات تعلیمی، اسلوب تعلیم، فقاہت راوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1830970>

